

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Patres in varia loca Po[n]tificis iussu discedu[n]t. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

deinde vt eadem ipse postea per otium fusius explicaret ordinaretque, & quàm accommodatissimas ad Societatis vocationem & spiritum leges canonesq. perscriberet.

*Patres in varia loca Pontificis iussu
discedunt. CAP. X.*

Vb hæc ferme decreta, Pontifex maximus aliquot operarios ab Ignatio in varias agri Ecclesiastici vineas postulauit. Id nostræ Societati fuit Apostolicæ peregrinationis exordium. Rainutio Farnesio Cardinali, eximia spe summæ virtutis adolescēti (qui multo deinde post, matura virtute vir, Bononiensis Episcopus obiit) per eos dies cum amplissima potestate legatio Parmensis obuenerat. Huic, Pontificis iussu, legationis comites, & rerum spiritualium administri duo, Petrus Faber, & Iacobus Laines ab Ignatio dati: Senas vero in Etruriam, Paschasius ad instaurandam sacri cuiusdam cœnobij disciplinam ab eodem Pontifice missus est. In Ænariam seu Inarimem insulam, pacificationis gratia non leuis momenti, Nicolaus Bobadilla: Brixiam in Cenomannos ditionis Venetæ, Claudius Iaius grauibus item de causis abiit. Ac per idipsum tempus etiam in extremas terras primū Societati patuit aditus. Brasilicam oram, & præterea quidquid inter inaccessum olim Bonæ spei promontorium, vltimosq. Sinas interiacet maritimi tractus, Indo & Gange superato, Lusitani, armatis classibus, ante annos aliquot, ingēti ausu & labore, æque fortiter ac feliciter aperuerāt. neq. Ioannem hoc nomine tertium Lusitaniæ Regem insigni virtute ac pietate virum,

virum, vlla magis angebat cura, quàm vt barbaras illas nationes à misera dæmonû seruitute ad vnius veri Dei notitiã cultumq. traduceret. atq. ob id ipsum, quos in ea mitteret loca præcones Euangelij, & moribus & eruditione præstantes, tota Europa impedio conquirebat. Eius rei conscius Iacobus Gouea, is qui Parisiis in ipso virgarum periculo singularẽ Ignatij fidem virtutemque, ingenti cum admiratione cognorat, proculdubio statuit, illum & socios ad Indicam expeditionem fore quàm accommodatissimos, quoniam quidẽ ab Hierosolymæ accessu bello impediti, quemadmodum audierat, in Italia substitissent. Neq. tamen quidquam eius consilij ratus impertiendum Regi antequã ipsius Ignatij voluntatem explorasset, pro amicitia ad illum scribit, quàm libente Lusitanię Rege, quàm spatiosus bonorum industrię pietatiq. campus in India pateat. sibi quidem, quãdo illum & socios ab Hierosolymitana curatione arceat bellum, sanctissimis ipsorum studiis prouinciam in primis aptã videri. Si conditio placeat, vltro semet apud Regem totius negotij fore interpretẽ pollicetur. Ad ea, cum gratiarũ actione rescripsit Ignatius, neq. se, neq. socios esse iam sui iuris, quippe qui summo Christi Vicario semetipsi perpetuo nexu Obedientię mancipassent. proinde agendũ esse cum Romano Pontifice. quidquid ille iussisset, id vero sine mora facturos. Quo accepto respõso Gouea, cũ facile speraret à Pontifice impetrari posse; rem totã Regi suo per litteras aperit, ipsumq. exẽplar epistolæ Ignatij ad eũ mittit cũ summis illius & sociorũ laudibus, etiã atq. etiam suadẽs, vt eiusmodi virorum opera potissimũ vtatur, neu tã præclarã occasionẽ elabi patiatur è manibus, cui similit̃ fortasse nullam sit in posterum habiturus.

Haud

Haud incassum adhibita hortatio. quippe Rex & sua sponte iam incitatus, & Gouæ talis viri monitis & auctoritate permotus, confestim Petro Mascarenia, suo apud Pontificem maximum Oratori mādāt mox in Lusitaniā redituro, det operam vt quā plurimos ex Ignatij disciplina secum deducat, Euangelij causa mittendos in Indiam, eaq. de re cum Ignatio quā primum agat: si res cum illo minus procedat, omni conatu cum ipso Pontifice transigat. vtiq. ne sine tali comitatu reuertatur ad se. Hoc tam seuerō mandato legatus accepto, sine cunctatione Ignatium conuenit, ac pauca præfatus (vt fit) conciliandæ beneuolentiæ; mādātum sui Regis exponit, Patresq. minimum sex in missionem Indicam postulat. Ad quem ille submissa oratione, tam honorifico Regis de se iudicio gratias cum egisset, eadem ferme quæ ad Goueam respondit: quod ab se petatur, totum id è summi Pontificis voluntate imperioq. pendere. qui tamen, si, quid ego sentiam quæris (inquit Ignatius) vnum aut alterū fortasse tibi concesserit, plures vero nequaquam. At ille cum nihilominus in eodem postulato persisteret, Dei fidem & hominum testans, nusquam operam collocari fructuosius posse; tum Ignatius, quasi futura prælagiens, familiari ac placido vultu: Deus, inquit, meliora, clarissime orator. quippe si è tam exiguo numero, sex vnā dūtaxat in provinciam demas, quātulum, quæso, reliquo terrarum orbi supererit? Neq. tamen idcirco ille ab incæpto desistit. quoniam Ignatium flecti posse diffidat, ad ipsum adit Pōtificem, narrat quid sibi ab Rege mādātum sit, suppliciter etiam atq. etiam obsecrans, ne in tam honesta causa, tamq. pia, frustrari se, Regemq. suum concepta peropportuni subsidij spe patiatur.

Hic Pon-

Hic Pontifex, quamquam lætus ab vrbe Roma potissimum, vt par erat, peti sacri Euangelij nuntios, & insuper, tanto Regi, tamq. de Romana Ecclesia bene merito gratificari vehementer exoptans; tamen, vt in tali negotio, ne videlicet seruis Dei ad omne paratis obsequiū abuti pro potestate videretur (qua erat lenitate ac sapientia vir) audito legato, rem ipsam probauit, de numero ad arbitrium reiecit Ignatij. Is proinde (sane quàm ægre ferente Mascarenia, neque tamen aspernāte quod datum est) post multas in eam rem fusas ad superos preces, quemadmodum antea significauerat, duos dumtaxat glorioso muneri destinavit: Simonem Rodericum Lusitanum, & Nicolaum Bobadillam, qui cum idcirco Romā euocatus, grauitèr ischiade laboraret: neq. legatus Regius maturo iam reditu exspectare diutius posset, ægro Bobadillæ, sibi que vicem ereptam dolenti, Franciscus Xauerius repente sufficitur. Erat omnino laboriosa prouincia, iterque longinquum: & cum fere nullam in spem reditus, tum vero in apertum pene quotidie vitæ discrimen. Sed quæ alios ab eiusmodi consilio retardassent, ea ipsa incitamenta fuere Patribus, cum se quisque tali sorte præ ceteris beatum existimaret. Ac Simon quidem parata in Lusitaniam nauis celeriter antecessit: ac deinde Regis Lusitanie iussu, procerumq. rogatu, quamuis inuitus, in eadem prouincia substitit. Xauerius autem, vt delatū ad eum est, confestim exsiluit gaudio, datoq. sibi tempore vix quod satis esset ad laceram attritamq. tunicam resarciendā, & salutandos fratres; cum legato postera die profectus est, immortales agens Domino gratias, quòd se deniq. voti compotem effecisset. Perpetuas quippe clades pereuntium ex ignoratione Dei, in vltimis regionibus

gionibus, animarum, iam ante miserari, & messis potissimum Indicæ magnitudinem crebris cōsueuerat vsurpare sermonibus. Quin etiam per quietē non semel erat sibi visus Æthiopem in humeros sustulisse vsq. adeo pōderosum, vt ipsa oneris magnitudine excitaretur è somno mire defatigatus, mēbrisq. omnibus dolēs : continuoq. rem omnē Iacobo Laini patefaciebat eiusdē cubiculi socio. Hęc igitur fuere nostris hominibus Pontificiæ missionis initia: Patresq. in varia deinceps loca profecti, maiorem in modum aucta Societate, institutisque supplementi causa tota ferme Europa collegiis, domibusve, res eas Deo duce atq. adiutore gessere, quæ proprio, & quidem iusto volumine ipsæ per se ad enarrandum indigeant.

Ignatius plebi fame periclitanti succurrit.

C A P. XI.

NEq. vero Ignatio & ceteris qui remanserāt Romæ, negotium defuit. Erat annus à Virginis partu M. D. XXXVIII. insignis annonę caritate, ac per hiemem præcipue tanta frugum inopia, vt passim iacentes in publico pauperes frigore fameq. confecti, miserandum in modum exspirarent. Quo spectaculo commotus Ignatius, tantæ calamitati sibi omni ope subueniendum putauit. Iamq. è Garzonij villa, cum suis in Urbis frequentiora loca migrauerat, laxiore sibi ab amicis domo conducta, ad circum Flaminium, in ea regione quæ sancti Angeli ad forum Piscarium hodie dicitur. In eius igitur domus ampla cœnatione fœno stragulisq. dispositis, & in pauperum alimenta elemosynis vndiq. corrogatis, in omnes partes dimisit qui in
id hospi-